

C V

1. გვარი: გოგიაშვილი
2. სახელი: ომარი
3. მისამართი: ბინა: იპ. ხვიჩიას ქ. №15ა, ბინა 5, თბილისი 380060
ტელ.: 599 50 42 99; 237 38 60;
სამსახური: საქართველოს ტექნიკური
უნივერსიტეტი, კოსტავას ქ. №77. საქართველოს
სპორტის სასწავლო უნივერსიტეტი,
ი. ჭავჭავაძის გამზ. 49.
4. დაბადების თარიღი
და ადგილი: 21 ოქტომბერი 1941 წ. თბილისი, საქართველო
5. მოქალაქეობა: საქართველოს მოქალაქე
6. ოჯახური
მდგომარეობა: დაოჯახებული, მეუღლე
7. განათლება: უმაღლესი. თბილისის ივ. ჯავახიშვილის
სახელმწიფო უნივერსიტეტი, ისტორიის და
საზოგადოებათმცოდნეობის მასწავლებელი.
1959-1964 წწ.
ისტორიის ფაკულტეტის ასპირანტურა, 1964-1968
8. ისტორიის მეცნიერებათა კანდიდატი 1977 წ.
ისტორიის მეცნიერებათა დოქტორი 1987 წ.
პროფესორი 1989 წ.
9. დაკავებული
თანამდებობები: თბილისის ივ. ჯავახიშვილის უნივერსიტეტის
კომკავშირის კომიტეტის მდივანი, 1967-1970 წწ.

საქართველოს კომკავშირის ცენტრალური კომიტეტის
სტუდენტი – ახალგაზრდობის განყოფილების გამგე,
1970-1973 წწ.

თბილისის ივ. ჯავახიშვილის უნივერსიტეტის ისტორიის
ფაკულტეტის უფროსი მასწავლებელი 1973 წლიდან,
დოცენტი 1978 წლიდან, პროფესორი 1989 წლიდან.

ისტორიის ფაკულტეტის დეკანის მოადგილე 1975-1979 წწ.
თბილისის ივ. ჯავახიშვილის უნივერსიტეტის პოლიტო-
ლოგიის კათედრის გამგე, პოლიტიკურ მეცნიერებათა
კვლევის ცენტრის დირექტორი, 1998-2006 წ.

საქართველოს ფიზიკური აღზრდისა და სპორტის აკადე-
მიის (ყოფილი ფიზიკური კულტურის ინსტიტუტი)
რექტორი, 1984-2005 წწ.

სპორტის აკადემიის სრული პროფესორი 2005-2007 წწ.
ი.ჭავჭავაძის სახ. უნივერსიტეტის პროფესორი ხელშეკრუ-
ლებით 2007 წ.

საქართველოს ტექნიკური უნივერსიტეტის პროფესორი,
საქართველოს სპორტის უნივერსიტეტის რექტორის მრჩეველი
- ამჟამად.

10. შრომები:

5 ლექციების კურსი, სახელმძღვანელო პოლიტიკურ მეცნი-
ერებებში (რედაქტორი და ერთ-ერთი ავტორი), 70 სტატია
სამეცნიერო კრებულებში, კონფერენციების მასალებში,

საქართველოს და უცხოეთის პერიოდულ გამოცემებში, 3 წიგნი
და 19 მონოგრაფია ქართულ, რუსულ და ინგლისურ ენებზე.

11. სამეცნიერო-კვლევითი ინტერესების ძირითადი მიმართულებები.

თანამედროვე ეტაპზე:

ქართული პოლიტიკური აზრი (ისტორია და თანამედროვეობა); ილია
ჭავჭავაძის მემკვიდრეობა პოლიტიკურ ფილოსოფიაში, იდეოლოგიაში,
პოლიტიკაში; რუსულ-ქართული პოლიტიკურ-კულტუროლოგიური
ურთიერთობები უკანასკნელ ოცწლეულში (ქართველოფობია რუსეთში);
პოლიტიკური მეცნიერებების პრობლემატიკა უმაღლესი სკოლის
მაგისტრანტებისა და დოქტორანტებისათვის.

12. სხვადასხვა ტიპის სამეცნიერო ფორუმებში მონაწილეობა:

1. დემოკრატიული პოლიტიკური კულტურის დამკვიდრების თავისებურებანი საქართველოში. სამეცნიერო კონფერენცია „სამოქალაქო საზოგადოების მშენებლობა საქართველოში“, თბილისი 1997 წ. (მომხსენებელი);
2. ახალი ქართული სახელმწიფოებრიობა და ეროვნული მემკვიდრეობა. სამეცნიერო კონფერენცია „ინტერესთა ჯგუფების განვითარება საქართველოში“, თბილისი, 1997 (მომხსენებელი).
3. „საზოგადოებრივი აღმშენებლობისა და ეროვნული უშიშროების პრობლემები საქართველოში“, თეორიულ-პრაქტიკული კონფერენცია, თბილისი 1999 წ. (მომხსენებელი).
4. ილია ჭავჭავაძის „საერთო ნიადაგის“ თეორია და ახალი ქართული სახელმწიფოებრიობა, თსუ და მწერალთა კავშირის ერთობლივი სამეცნიერო კონფერენცია, თბილისი, 1999 წ. (მომხსენებელი).
5. კორუფციის წინააღმდეგ ბრძოლის პოლიტიკურ-სამართლებრივი და ეკონომიკური საფუძვლები. სამეცნიერო პრაქტიკული კონფერენცია. თბილისი, 2000 (მომხსენებელი)
6. ქვეყნის ფედერალური მოწყობის პრობლემები, თბილისი, 2000, (მომხსენებელი).

- 7.** მოხსენება „Роль Гейдара Алиева в региональной геополитике“. Конференция „Азербайджан-Грузия“, стратегическое партнерство основа сотрудничества в регионе“, посвященная 80-летию юбилею Президента Азербайджанской Республики господина Гейдара Алиева, Тбилиси, 2003. (докладчик).
- 8.** ქ. ვაშინგტონის ამერიკული უნივერსიტეტის ტრანსნაციონალური დანაშაულისა და კორუფციის კვლევის ცენტრის საქართველოს პროგრამით გათვალისწინებული საერთაშორისო სამეცნიერო-პრაქტიკული კონფერენციების ორგანიზება და მომხსენებლად მონაწილეობა. 2003-2004 წლებში.
- 9.** ფონდ „ღია საზოგადოება-საქართველოს“ მიერ ორგანიზებული სამეცნიერო-პრაქტიკული კონფერენციები სოციალურ-პოლიტიკური მეცნიერებების სწავლების შესახებ მაგისტრატურაში. 2000-2002 წლები. თბილისი, ბაკურიანი, გუდაური. (მომხსენებელი).
- 10.** საერთაშორისო სემინარი-კონფერენცია პოლიტიკურ და ეკონომიკურ პრობლემებზე, ორგანიზებული მსოფლიო ბანკის მიერ, 2002, ვაშინგტონი. (მონაწილე).
- 11.** სპორტის აკადემიის რექტორობის პერიოდში ვმონაწილეობდი სპორტული მოძრაობის სხვადასხვა ასპექტებზე მოწყობილ სამეცნიერო კონფერენციებში: თბილისში, მოსკოვში, კიევში, ალმა-ატაში, სეულში, ნაგანოში, სიდნეიში, ბარსელონაში. ვმონაწილეობდი სექციებში „სპორტი და პოლიტიკა“, „სპორტის პოლიტიკა“, „სპორტი და სოციალური აქტიურობა“.
- 12.** საქართველოს საპატრიარქოს წმიდა იოანე პირველწოდებულის სახ. ქართულ უნივერსიტეტში მუშაობის პერიოდში ადგილობრივმა ტელევიზიამ ჩაიწერა 63 ლექცია - საუბარი ილია ჭავჭავაძის შესახებ, რომელსაც სისტემატურად გადასცემდა უნივერსიტეტის ტელეარხით. შემდგომ ეს ლექციები განთავსდა უნივერსიტეტის საიტზე და მას სხვა ტელეარხებიც („ობიექტივი“, „ქართული არხი“ და სხვ.) ციკლების სახით გადასცემდნენ.
- 13.** ილია ჭავჭავაძის საიუბილეო თარიღებთან და მნიშვნელოვან პოლიტიკურ აქციებთან დაკავშირებით (სხვადასხვა დონის არჩევნები) აქტუალური ხდება მისი

მემკვიდრეობის სხვადასხვა ასპექტით განხილვა. 2017 წელს მომიწია 10-ზე მეტი საჯარო გამოსვლა, მათ შორის ჯავახიშვილის უნივერსიტეტში, ტექნიკურ უნივერსიტეტში, თავისუფალ უნივერსიტეტში, სამცხე-ჯავახეთის უნივერსიტეტში, სადაც ჩემს გამოსვლასთან ერთად მოხდა ხუთტომეულის „ილია დღეს“ - განხილვა. გადაიცა ჩემი გამოსვლები სხვადასხვა რადიო-არხებითაც („მაესტრო“, „იმედი“ და სხვა).

14. საიუბილეო დღეებში ჩატარდა საქართველოს პარლამენტის ეროვნული ბიბლიოთეკის, ფრიდრიხ ნაუმანის ფონდისა და ახალი ეკონომიკური სკოლის ორგანიზებით სამეცნიერო კონფერენცია - „ნამდვილი ილია“. კონფერენციამ, რომელიც ერთ თვეს გრძელდებოდა, მოისმინა ჩემი ლექციების ციკლი ილიას პოლიტიკური მემკვიდრეობის შესახებ.

15. ივ. ჯავახიშვილის სახ. თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტი. ილია ჭავჭავაძის დაბადებიდან 180 წლისთავისადმი მიძღვნილი საერთაშორისო სამეცნიერო სიმპოზიუმი, თბილისი, 12-13 დეკემბერი. „ილია ჭავჭავაძის კონსერვატიულ-ლიბერალური შეხედულებანი ეროვნული იდეოლოგიის კონტექსტში თანამედროვე პერსპექტივიდან“ (ქ. ნადირაძესთან თანამონაწილეობით).

13. სამეცნიერო-საგრანტო პროექტებში მონაწილეობა.

1. ვაშინგტონის ამერიკული უნივერსიტეტის ტრანსნაციონალური დანაშაულისა და კორუფციის კვლევის ცენტრის საქართველოს პროგრამის თანადირექტორი, 2003-2004 წლები. პროგრამის ფარგლებში გამოიცა სამეცნიერო კრებულები, ჩატარდა სამეცნიერო კონფერენციები ქართველი და უცხოელი სპეციალისტების მონაწილეობით, რომლის ერთ-ერთი ორგანიზატორი და მომხსენებელი ვიყავი.

2. ვმონაწილეობდი ფონდ „ღია საზოგადოება-საქართველოს“ პროგრამებში, რომლის მიზანსაც წარმოადგენდა სამაგისტრო სწავლების სრულყოფა სოციალურ-პოლიტიკურ დისციპლინებში. კომისიებს, რომლებშიც ვმონაწილეობდი, ევალუბოდა რეკომენდაციების შემუშავება უცხო ენებზე გამოსული (ძირითადად ინგლისურენოვანი) პოლიტიკური სამეცნიერო

გამოცემის შერჩევა და ამ ნაშრომების თარგმნისთვის შესაფერისი შემოქმედებითი ჯგუფების მოძიება. ამ მიმართულებით კომისიის მუშაობა ნაყოფიერი აღმოჩნდა, ითარგმნა და გამოიცა თანამედროვე დასავლური სოციალური და პოლიტიკური მეცნიერების არაერთი მნიშვნელოვანი მონოგრაფია. ამავე პროგრამის ფარგლებში მოხდა თბილისის უნივერსიტეტის პოლიტოლოგიის კათედრის სათანადო ტექნიკური საშუალებებით აჭურვა, სადაც იმ პერიოდში კათედრის გამგედ ვმუშაობდი.

14. პროფესიული სამეცნიერო ორგანიზაციების და რედაქციების წევრობა:

1. 1988-1990 წლებში ვიყავი საქართველოს ფიზიკური კულტურის ინსტიტუტის სამეცნიერო საბჭოს თავმჯდომარე, რომელიც ანიჭებდა პედაგოგიკის მეცნიერებათა კანდიდატის სამეცნიერო ხარისხებს. მაშინდელი კანონმდებლობით სამეცნიერო საბჭოს თავმჯდომარე უნდა ყოფილიყო ადმინისტრაციის ხელმძღვანელი, თუნდაც მას განსხვავებული სამეცნიერო შიფრი ჰქონოდა. ამ საბჭოზე პედაგოგიკის კანდიდატის სამეცნიერო ხარისხი საქართველოს გარდა მიიღეს ბალტიისპირეთის, რუსეთის, აზერბაიჯანის, სომხეთისა, ცენტრალური აზიის 34 წარმომადგენელმა.

2. თითქმის ათწლეულის განმავლობაში (1996-2006 წლებში) ვთანამშრომლობდი და ვხელმძღვანელობდი თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის საბჭოს პოლიტიკურ მეცნიერებებში ასეთი თანმიმდევრობით - საბჭოს თავმჯდომარის მოადგილე, თავმჯდომარე, წევრი. ამ საბჭოზე (23.00.02 - პოლიტიკური ინსტიტუტები და პროცესები) იცავდა საკანდიდატო და სადოქტორო დისერტაციებს პოლიტიკურ მეცნიერებებში დასაქმებული ყველა მეცნიერი, ხოლო სადისერტაციო ნამუშევრის პირვანდელი აპრობაციის უფლება ჰქონდა თბილისის უნივერსიტეტის პოლიტოლოგიის კათედრას, რომელსაც ასევე მე ვხელმძღვანელობდი. ნებისმიერი დისერტანტისათვის (არა მხოლოდ კათედრის წევრებისათვის) დისერტაციაზე მუშაობის პერიოდში ვცდილობდი შემექმნა კეთილგანწყობილი სამუშაო გარემო, ყველა დისერტაციას ვეცნობოდი და ვაძლევდი წინადადებებსა და რეკომენდაციებს როგორც კათედრის გამგე

აპრობაციის პერიოდში და ამის გამო არცერთი დისერტაცია არ ჩავარდნილა, თუმცა რამდენიმეს განხილვის სტადიაზე უარი ეთქვა. უშუალოდ ჩემი ხელმძღვანელობით დაცულია დისერტაციები ა. წურწუშია „ალექსანდრე ამილახვრის პოლიტიკური შეხედულებები“, 2003 ა. კიკნაძე „დიდი ბრიტანეთის დიპლომატიური სამსახურის და საგარეო პოლიტიკის განხორციელების მექანიზმი კონსერვატორების მმართველობის პერიოდში“. 2002წ. ორივე დისერტანტმა მიიღო პოლიტიკურ მეცნიერებათა კანდიდატის ხარისხი. ტექნიკურ უნივერსიტეტში უკანასკნელ წლებში მისი ხელმძღვანელობით დაცულია 2 სადოქტორო დისერტაცია. მრავალგზის იყო ოპონენტი სადოქტორო დისერტაციების, ამჯერად ხელმძღვანელობს 6 სადოქტორო დისერტაციას.

3. აზერბაიჯანის მეცნიერებათა ნაციონალური აკადემიის ადამიანის უფლებათა ინსტიტუტის საერთაშორისო სადისერტაციო სადოქტორო საბჭოს წევრი 2007-2008 წლებში. ვმონაწილეობდი საბჭოს მუშაობაში როგორც რეცენზენტი, ოპონენტი.

ვიყავი სამეცნიერო-პოლიტიკური ჟურნალის „პოლიტიკის“ რედკოლეგიის წევრი; აგრეთვე „Возраждение век“. Научно-политический журнал НАН Азербайджана на Азербайджанском, Английском и Русском языках. Член редколлегии; ამჟამად ვარ საისტორიო-სამეცნიერო ჟურნალის „საისტორიო ვერტიკალების“ რედკოლეგიის წევრი; საქართველოს მეცნიერებათა ეროვნული აკადემიის „მაცნეს“ სარედაქციო კოლეგიის წევრი.

15. უცხო ენების ცოდნა

ვფლობ რუსულ (სრულყოფილად) და ინგლისურ (ვიყენებ სპეციალურ ლიტერატურას) ენებს.

16. ძირითადი სამეცნიერო შრომები:

1. შრომის სტიმულები და მათი განვითარების ტენდენციები, თსუ შრომები, 1968, N127, გვ.73-92.
2. შრომის სტიმულების კლასიფიკაციის შესახებ.

თსუ შრომები, 1975, N169, გვ.147-165.

3. შრომის სტიმულები. მონოგრაფია. თსუ გამომცემლობა, 1978, გვ. 270.

4. Содержание понятия «Стимул труда», თსუ შრომები, 1978, N195, стр. 164-176.

5. შრომის მატერიალური სტიმულირების ახალი ეტაპი. „ცოდნა“, 1980, გვ.32.

6. Райинная система управления эффективностью производства «Глдანი». Издательство ТГУ, Тбилиси, 1984 стр. 80 (В соавторстве проф. И. Бакрадзе).

7. Основные тенденции совершенствования распределительных отношении странах Восточной Европы. Тбилиси, «Мецნიერება», 1980, стр. 116.

8. შრომის მიხედვით ანაზღაურების პრინციპის სრულყოფა ბულგარეთის მაგალითზე. „საქართველოს კომუნისტი“ 1986, N7. გვ.90-96 (ქართულ და რუსულ ენებზე).

9. შრომის მიხედვით ანაზღაურების პრინციპის სრულყოფა ჩეხოსლოვაკიის მაგალითზე. „საქართველოს კომუნისტი“ 1987, N4 გვ.84-88 (ქართულ და რუსულ ენებზე).

10. უნგრეთის გამოცდილება განაწილებითი ურთიერთობების სრულყოფის საკითხებში. „ეკონომისტი“, N2, 1987, გვ. 79-85.

11. К определению понятия «стимул труда» (теоретические аспекты взаимоотношения потребностей стимулов труда), Тбилиси, изд. ТГУ, 1988, стр. 65.

12. შრომის სტიმულირების იაპონური სისტემა „პარტიული სიტყვა“, 1988, N7, N8. გვ.24-27,22-24.

13. სტატიების ციკლი „გავიცნოთ კაპიტალიზმი“. „საქართველოს რესპუბლიკა“, 1992 წ. 23 აპრილი, 30 აპრილი, 14 მაისი, 28 მაისი, 5 ივნისი, 31 ივლისი.

14. დემოკრატიული პოლიტიკური კულტურის დამკვიდრების თავისებურებანი საქართველოში. სამეცნიერო კონფერენციის „სამოქალაქო საზოგადოების მშენებლობა საქართველოში“ შრომები. თბილისი, 1997, გვ. 2-16. (პროფ.გ. აბესაძესთან თანაავტორობით).

15. ასალი ქართული სახელმწიფოებრიობა და ეროვნული მემკვიდრეობა. სამეცნიერო კონფერენციის „ინტერესთა ჯგუფების განვითარება საქართველოში“ შრომები. თბილისი, 1997, გვ. 14-29.
16. პოლიტიკური ფსიქოლოგია და მისი გამოვლენის სპეციფიკა გარდამავალ პოლიტიკურ სისტემაში. „პარლამენტის უწყებანი“, N10, გვ. 19-32. 1998. (პროფ. გ. აბესაძესთან თანაავტორობით).
17. ივანე ჯავახიშვილი და ახალი ქართული სახელმწიფოებრიობა. თსუ გამომცემლობა, 1998. მონოგრაფია, 152 გვ. (დოც. ე. ბატიაშვილთან თანაავტორობით).
18. ეროვნულ-სახელმწიფოებრივი იდეოლოგია და „საერთო ნიადაგის“ თეორია. „ლიტერატურული საქართველო“, No.31,32,33.1998. (დოც. ე. ბატიაშვილთან თანაავტორობით).
19. „საერთო ნიადაგის თეორია - პოლიტოლოგიური ასპექტები, ქართული დიპლომატია (წელიწდეული), N5, თსუ გამომცემლობა, 1998. გვ. 394-408 (დოც. ე. ბატიაშვილთან თანაავტორობით).
20. გარდამავალი პერიოდის პოლიტიკური კულტურა. კრებული „საქართველო“, N4, 1998. გვ. 133-147. (პროფ. გ. აბესაძესთან თანაავტორობით).
21. ილია და „აღმოსავლეთის საქმე“. ქართული დიპლომატია (წელიწდეული), N8. 2002. (დოც. ე. ბატიაშვილთან თანაავტორობით). თბ. 2001, გვ. 275-305.
22. ილია ჭავჭავაძე პოლიტიკური იდეოლოგიების შესახებ. თბილისი, „პოლიტიკა“, N3, 2002. გვ. 12-18.
23. პოლიტიკური იდეოლოგიები. პოლიტოლოგია. თსუ გამომცემლობა. 2003. გვ. 110-134.
24. პოლიტიკური იდეოლოგიები. მონოგრაფია. თსუ გამომცემლობა. თბილისი. 2003. გვ. 260.
25. И. С. Богомолов – 70 Монография. Тбилиси, 2003, стр. 159 (В соавторстве с доц. Н. Пиракишвили).

26. თანამედროვე საქართველოს პოლიტიკური კულტურის ნიშნები. სადისკუსიო კლუბი „ქართული სახელმწიფო“, შრომების კრებული, თბილისი 2003, გვ. 23-41 (პროფ. ა. ტუკვაძესთან თანაავტორობით).
27. ილია ჭავჭავაძის მსოფლმხედველობის პოლიტიკური ასპექტები. პოლიტოლოგია. თსუ გამომცემლობა. 2004. გვ. 90-139.
28. ქართული სახელმწიფოს იდეოლოგიები. თსუ გამომცემლობა. 2004. გვ. 98. (დოც. ე. ბატიაშვილთან თანაავტორობით).
29. თანამედროვე საქართველოს პოლიტიკური კულტურა. თსუ პოლიტიკური კვლევის ცენტრის კრებული. თბილისი. 2004. გვ. 3-16. (პროფ. ა. ტუკვაძესთან ერთად).
30. Безумие и безумцы (незанимательная грузинофобия). Книга первая. Тбилиси, 2004, «Офис пресс», 574 с. (в соавторстве с Н. Поракишвили).
31. Талант, как служебное состояние человека. Сборник «Серебряный век в русской литературе». Изд. ТГУ, Тбилиси, 2004. сс. 213-225 (в соавторстве с Н. Поракишвили).
32. The Globalisation Process and Peace and Security in Georgia. Politics Ethics and Challenges to Democracy in „New Independent State“, Washington, OC. 2005.pp.169-176.
33. Безумие и безумцы (незанимательная грузинофобия). Книга первая, Однотипное издание, Москва, 2005 изд. «Славянский мир» (в соавторстве с Н. Поракишвили).
34. «Эпидемия идиотизма» (О незанимательной грузинофобии и не только о ней). Тбилиси, книга вторая, 2006, 630с. (в соавторстве с Н.Поракишвили).
35. География по новому (Грузинские автономии и державная политика) в соавторстве с Н.Поракишвили). Сборник статей посвященный 85-летию проф. Г.И.Цибашвили. Тбилиси, 2006, стр. 150-192.
36. ილია დღეს (იდეოლოგია, პოლიტიკა) მონოგრაფია, 2008, თბილისი, 760 გვ., A4 ფორმატით.
37. ილია ბრიტანული დიპლომატიის შესახებ (XIX საუკუნის მეორე ნახევარი), ქართული დიპლომატია, წელიწდეული, 13, თბილისი, 2011, გვ. 247-283.

38. უმცირესობის უფლებები ილიას ლიბერალურ კონცეფციებში. მეცნიერება და ცხოვრება #2 (4), თბილისი 2011, პროფ. ა. ტუკვაძესთან თანაავტორობით.
39. ილია დღეს. პოლიტიკური ფილოსოფია, იდეოლოგია, პოლიტიკა, პოლიტიკოსები. წიგნი პირველი, თბილისი, 2011, გვ. 364.
40. ისტორიულ-შედარებითი მეთოდი ილია ჭავჭავაძის პოლიტიკურ მოძღვრებაში „ცხოვრება და კანონი“, #3(15), 2011, გვ. 32-37. პროფ. ა. ტუკვაძესთან თანაავტორობით.
41. იდეოლოგიები ილიას პოლიტიკურ ნააზრევში, გიორგი ნადირაძე-80, თბილისი, 2012, გვ. 94-108.
42. Илья Чавчавадзе – духовный лидер Грузинского народа, национальный идеолог. Илья Чавчавадзе. Армянские ученые и вопиющие камни. Баку, 2012, стр. 3-32.
43. ილია დღეს. პოლიტიკური ფილოსოფია, იდეოლოგია, პოლიტიკა, პოლიტიკოსები. წიგნი მეორე, თბილისი, 2012, გვ. 450.
44. ილია ჭავჭავაძე - ქართველი ერის ეროვნული იდეოლოგი, ქართულად - გვ. 3-60; ინგლისურად - გვ. 61-109; რუსულად - 110-163. საქართველოს მეცნიერებათა ეროვნული აკადემიის გამოცემა, თბილისი 2013.
45. „ნუ დაუკარგავთ შთამომავლობას მამულ-დედულს“. „საქართველოს რესპუბლიკა“, 8 ივნისი, 2013.
46. ილიას ზნეობის კონცეფციის ზოგიერთი ასპექტი და ლევ ტოლსტოი, საქართველოს მეცნიერებათა ეროვნული აკადემიის „მაცნე“, N1, 2013, გვ. 22-32
47. ილია ბისმარკის დიპლომატიის შესახებ. ქართული დიპლომატია, წელიწადეული 15, 2013, თბილისი, გვ. 203-241.
48. ილია სიკვდილით დასჯის წინააღმდეგ. საქართველოს მეცნიერებათა ეროვნული აკადემიის „მაცნე“. N2, 2013, გვ. 220-232. .
49. ოსური ავტონომია ქართულ მიწაზე, სად გადის მავთულხლართები. „ლიტერატურული საქართველო“, 7 თებერვალი, 2014.

50. ილია დდეს. პოლიტიკური ფილოსოფია, იდეოლოგია, პოლიტიკა, პოლიტიკოსები. წიგნი მესამე, თბილისი, 2014, გვ. 635.
51. ილია ეროვნული და რელიგიური შემწყნარებლობის შესახებ. საქართველოს მეცნიერებათა ეროვნული აკადემიის „მაცნე“, N2, 2014, გვ. 46-59.
52. Осетины в Грузии. Сборник, автор проекта, Тбилиси, 2015, стр. 397.
53. ილია დდეს, პოლიტიკური ფილოსოფია, იდეოლოგია, პოლიტიკა, პოლიტიკოსები. წიგნი მეხუთე, თბილისი, 2016, გვ. 658.
54. ილიას ევროპული იდეოლოგიურ-პოლიტიკური ორიენტაცია. საქართველოს მეცნიერებათა ეროვნული აკადემიის „მაცნე“, №1, 2016, გვ. 41-53.
55. იგივე, გაგრძელება, „მაცნე“, №2, 2016. გვ. 70-85
56. წმიდა გაბრიელ ეპისკოპოსი. პიროვნება და ღვაწლი, მონოგრაფია, თბილისი, 2017 წ, გვ. 529.
57. ილია - ლიბერალური აზროვნების ფუძემდებელი საქართველოში (თავისუფლება და კერძო საკუთრება). „ახალი ეკონომისტი“, N48, 2017, გვ. 12-22.
58. ილია ჭავჭავაძის კონსერვატიულ-ლიბერალური შეხედულებანი ეროვნული იდეოლოგიის კონტექსტში თანამედროვე პერსპექტივიდან. ივ. ჯავახიშვილის უნივერსიტეტის საქართველოს ისტორიის ინსტიტუტის შრომები. XIII. გვ. 339-351, თბილისი, 2018 (პროფ. ქ. ნადირაძესთან თანაავტორობით).
59. პოლონეთი ილიას თვალთხედვის არეში. ისტორიანი, რ. მეტრეველი - 80, თბილისი, 2019, გვ. 422-444.

**რედაქტორობით და თანამონაწილეობით გამოსული სახელმძღვანელოები,
მონოგრაფიები**

1. პოლიტოლოგია, ლექციების კურსი, თბილისი, თსუ გამომცემლობა, 2001
(რედაქტორი და თანაავტორი).
2. პოლიტოლოგია, ლექციების კურსი, II შევსებული გამოცემა, გამომცემლობა

- „უნივერსალი“, 2003 (რედაქტორი და თანაავტორი).
3. პოლიტოლოგია, სასელმმდვანელო, თბილისი, თსუ გამომცემლობა 2004 (რედაქტორი და თანაავტორი).
  4. ვ. ჭანუყვაძე „პოლიტოლოგიური დიალოგი (ანუ წიაღსვლა პოლიტიკის სამყაროში)“, თბილისი 1998, რედაქტორი.
  5. პოლიტიკა, კვინტენსენცია, თბილისი, 1999, რედაქტორი.
  6. გ. მკურნალიძე, გ. ქამხაძე. პოლიტოლოგია (X-XI კლასების სახელმძღვანელო), თბილისი, 1999, რედაქტორი.
  7. პოლიტიკურ ცნებათა მოკლე ლექსიკონი, თბილისი, 1999, რედაქტორი.
  8. ჯ. კობრეიძე „ადგილობრივი თვითმმართველობის პრინციპები და ორგანიზაცია“. თბილისი, 1999, რედაქტორი.
  9. კრებული „პოლიტიკა“, თბილისი, 1999, რედაქტორი.
  10. ზ. აბაშიძე „ნატო და საქართველო, უტოპიიდან რეალობისკენ“, თბილისი, 2000, რეცენზენტი.
  11. გ. აბესაძე „სემინარული მეცადინეობების თემატიკა პოლიტოლოგიაში“, ქ. თბილისი, 2000, რედაქტორი.
  12. პოლიტიკური მეცნიერების სწავლების პრობლემები და პერსპექტივები. თბილისი, 2001, კონსულტანტი.
  13. სადისკუსიო კლუბი „ქართული სახელმწიფო“, შრომების კრებული, თბილისი, 2003, თანაავტორი და სარედაქციო კოლეგიის წევრი.
  14. ე. ქარუმიძე „საერთა'მორისო ორგანიზაციები“, თბილისი, 2004, პროგრამა - რედაქტორი.
  15. ლ. პაჭკორია, ლ. ბლიაძე, კონტენტ-ანალიზი, თბილისი, 2004, რედაქტორი და შესავალი სტატია.
  16. სოციალურ და პოლიტიკურ ტერმინთა ლექსიკონი-ცნობარი. პოლიტიკური მეცნიერებების ტერმინების სამეცნიერო რედაქტორი, თბილისი, 2004.

17. ე. ქარუმიძე, „საერთაშორისო ორგანიზაციები“, მონოგრაფია, თბილისი, 2001, რედაქტორი.
18. ა. წურწუმია, „ალექსანდრე ამილახვრის პოლიტიკური შეხედულებები“, თბილისი, 2005, რედაქტორი.
19. ა. ტუკვაძე, რ. ტუკვაძე „პოლიტიკური კულტურის ტიპები (შედარებითი ანალიზი), თბილისი, 2007, რედაქტორი.
20. И.С. Богомолов - 70 Монография. Тбилиси, издательство «Офис пресс», 2002 (Составление, редактирование, вступительная статья, послесловие в соавторстве с проф. Н.Поракишвили).
21. Р. Мустафаев «Страсти по виртуале». Тбилиси, Баку, Иерусалим, Токио, 2007 (редактор).
22. ნ. ლომოური, საქართველო, წარსული საუკუნის ბოლოს და ედუარდ შევარდნაძე, თბილისი, 2011, რედაქტორი.
23. იდეოლოგიები ილიას პოლიტიკურ ნაზრევში. კრებული „პოეტური სულის მეცნიერი“, გიორგი ნადირაძე - 80. თბილისი (ავტორი და რედაქტორის წევრი).